

РЕШЕНИЕ

№ 7638

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10725** по описа за **2021** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 17.09.2021 г. по н.а.х.д. № 7370/2020 г. Софийският районен съд /СРС/, НО, 101-ви състав е потвърдил Електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 2994515 от 03.09.2019 г. на СДВР, с който на И. Т. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от с.з.

Недоволен от решението, наказаното лице е подало касационна жалба с искане то да бъде отменено, както и да бъде отменен издадения ЕФ. Твърди се, че електронният фиш е незаконосъобразен и неправилно СРС го е потвърдил. Изразено е несъгласие с фактическите констатации по електронния фиш, които са възприети и от състава на районния съд. Касаторът се позовава на разпоредбата на чл. 50, ал. 1 от Правилника за приложение на закона за движение по пътищата /ППЗДвП/, като поддържа, че е бил заснет след кръстовище, поради което в участъка, където е сниман, ограничението на скоростта е това по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, а именно 50 км/ч, а не 30 км/ч, както се твърди в ЕФ, и както е приел съда. Изложено е оплакване, че съдът не е обсъдил в пълнота направените възражения срещу електронния фиш. Поддържа се, че е налице кръстовище, след което въведеното ограничение следвало да отпадне. Възразява се, че

ЕФ не съдържа задължителен реквизит съгласно чл. 57, ал. 1, т. 13, което ограничавало правото му на защита. С тези аргументи се иска отмяна на решението и отмяна на електронния фиш.

В съдебно заседание касаторът се явява лично, като поддържа жалбата.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, не изпраща представител и не е заявил становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол. По същество е основателна.

Съставът на районния съд е установил, че с процесния ЕФ на И. Т. е наложена глоба за това, че на 03.09.2019 г. в 16:05 часа, в [населено място], [улица]до № 137, с посока на движение от [улица]към [улица]е управлявал лек автомобил марка „А.“ модел „А3“, с рег. [рег.номер на МПС], като се е движил със скорост от 53 км/ч, при ограничение на скоростта 30 км/ч, въведено с пътен знак В-26 за населено място. Скоростта на МПС била измерена с техническо средство – преносима система за контрол на скоростта на МПС с градено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1.

За да потвърди издадения електронен фиш, СРС е приел, че същият съдържа посочените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити, коректно били посочени нарушената и санкционната разпоредби. Прието е, че техническото средство, с което е установено нарушението е вписано в регистъра на одобрените за използване типове за измерване под № 5126 със срок на валидност 07.09.2027 г. и същото е преминало успешно последваща проверка. Съдът е направил извод, че пътният участък е бил сигнализиран с пътен знак В26 за ограничение на скоростта от 30 км/ч. Съдът е отхвърлил възраженията на наказаното лице, че отразеното в ЕФ не отговаря на действителното фактическо положение, с аргумент, че по делото били събрани безспорни доказателства за извършеното нарушение.

Тези изводи се не споделят от настоящата инстанция. При постановяване на решението си съставът на районния съд е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които са довели до неправилно приложение на материалния закон.

Съдът не е анализирал представените по делото доказателства и в частност Протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система рег. № 4332р-33451/04.09.2019 г. и представената по делото схема на организацията на движението. Съдът не е обърнал внимание, че в протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система е посочено, че посоката на движение на контролираните МПС е от ул. С. път към ул. Иванянско шосе, докато в ЕФ е посочена посока на движение от ул. Иванянско шосе към ул. С. път. Не е анализирана представената от СО схема на организацията на движението и разположението на пътните знаци. При анализ на представените доказателства се установява, че автоматизираната система е била разположена на ул. С., от дясната страна на пътя с посока от ул. С. път към ул. Иванянско шосе. В този случай, видно от приложения снимков материал, автомобилът на касатора се е движил с посока на движение от ул. Иванянско шосе към ул. С. път и е заснет в гръб, отдалечавайки се от

автоматизираното техническо средство. Съдът е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила, като не е анализирал разположението на пътните знаци в контекста на направените от касатора възражения, които не са обсъдени, а бланкетно са приети за неоснователни. Съдът не е съобразил разпоредбата на чл. 50, ал. 1 и ал. 3 ППЗДвП. Ако беше изследвал този въпрос е вероятно да се установи различна фактическа обстановка от отразената в ЕФ и възприета безкритично от състава на районния съд. На приложената схема ясно се вижда разположението на пътните знаци, въвеждащи ограничение в скоростта на движение, но съдът не е изследвал този въпрос с оглед местоположението на техническото средство, разстоянието на което е заснет автомобила от него – 83 метра според приложената снимка, и наличието на визираните в хипотезата на чл. 50, ал. 1 ППЗДвП, евентуално и ал. 3 обстоятелства. По този начин не е безспорно установено дали в участъка от пътя, на който се е намирал касатора и на който е заснет, е вжало ограничението, въведено с пътен знак В-26.

Предвид забраната за нови фактически установявания от касационната инстанция и с оглед неизяснената фактическа обстановка, решението на СРС следва да бъде отменено, а делото да се върне на друг състав на районния съд за ново разглеждане. При новото разглеждане на делото, съдът следва да изложи мотиви относно фактическата обстановка, наличието на пътни знаци и действието им, да прецени местоположението на техническото средство и на автомобила на касатора и да извърши анализ дали в процесния участък (където се е намирал автомобила на наказаното лице) скоростта е ограничена с действието на пътен знак В-26 или е налице общото ограничение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП. При новото разглеждане съдът следва да отговори на направените от наказаното лице възражения в контекста на установената фактическа обстановка.

С оглед изложеното дотук и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК съдът намира обжалваното решение за неправилно, а касационната жалба за основателна. Делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на районния съд при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите на настоящото решение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 17.09.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 7370/2020 г., от Софийския районен съд, НО, 101-ви състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд при спазване на дадените указания.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: